

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcie (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Probie za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 241.

Kraków, środa 16 października 1940 r.

Nadesłana, a nie zamówiona przez Redakcję rekonesansu będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączona została znaczka pocztowa na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. — Konto czekowe: Warszawa 658.

Nowa pozycja Norwegii w Europie.

Kraków, 15 października.

(pwp) **Przywódca norweskiego narodo-**
wego ruchu odrodzenia Vidkun Quisling,
major armii norweskiej, złożył ostatnio o-
świadczenie na temat nowej organizacji
politycznej Norwegii.

„Dnia 25 września 1940 r., oświadczył on między innymi, obalono system marksistowski w Norwegii i stworzono nową organizację kraju. Król, który zbiegł z kraju, oraz jego rząd zostali pozbawieni władzy, zniesiono Storting, oparty na systemie stronnictw politycznych, a na czele ministerstw ustanowiono fachowych komisarycznych radców rządowych. Na 13 departamentów państwowych ministerstw, dziewięć obsadzono członkami Ruchu Zjednoczenia Narodowego (NS), pozostałe cztery fachowcami, sympatyzującymi z tym ruchem. Równocześnie rozwiązano i zakazano dawne stronnictwa polityczne. Nasjonal Samling (NS) został uznany jako jedyna prawnie dozwolona partia, będąca jednocześnie partią rządzącą.

Niemiecki komisarz dla okupowanych terenów norweskich posiada jeszcze w dalszym ciągu w swych rękach **najwyższą władzę**, licząc się z dalszym rozwojem wypadków, jednak poszczególne norweskie szefowie ministerstw otrzymali już **niezwykle dużą władzę wykonawczą i ustawodawczą**, a równocześnie została podjęta

ścisła i przyjazna współpraca pomiędzy władzami norweskimi i niemieckimi.

Jakkolwiek więc dotychczas nie stworzono jeszcze pełnego rządu NS i zupełnie niepodległej norweskiej administracji państwowej, to jednak nasz Ruch Zjednoczenia Narodowego, zawierający w swoim programie idee **narodowo-socjalistyczne i nordyckie**, zdobył już dla siebie faktycznie cały aparat państwowy. **Dokonała się u nas narodowo-socjalistyczna rewolucja**, która szybko i z żywiołową siłą ogarnęła wszystkie dziedziny życia państwowego i społecznego.

W ten sposób Norwegia została zupełnie wciągnięta w mowę organizację kontynentu europejskiego.

Nowa światowa oś Rzym-Berlin znalazła przedłużenie aż do Oslo.

Ponieważ przytem Norwegia posiada niewątpliwie kluczowe stanowisko na północy zarówno pod względem strategicznym jak i politycznym, należy stwierdzić, że w ten sposób dokonał się decydujący przełom o światowym znaczeniu na całym nordyckim obszarze. Historia Norwegii, podobnie jak i jej położenie geograficzne, predestynowały ten kraj do roli ogniska pomiędzy nordyckimi narodami.

Przebieg wojny wykazał militarne znaczenie Norwegii w walce między Niemcami i Anglią. Dzięki taktyce Wodza Niemiec, Niemcy pobiły Anglików na tym ważnym odcinku szachownicy strategicznej. Obecnie również pod względem politycznym Anglia została tam zdecydowanie zaszachowana.

Sfera rządząca w Anglii, oraz jej sprzymierzeńcy kapitalistyczni i marksistowsy w Norwegii z domem królewskim na czele, spodziewali się, że nawet w rezie militarnego zwycięstwa Niemiec w Norwegii, uda się im wygrać walkę polityczną, a temsamem wygrać ostatecznie także i wojnę, a w każdym razie pokój.

Te nadzieje zostały obecnie pogrzebane. Hazardziści polityczni ujrżeli, że intrygi ich obróciły się przeciwko nim samym. W ten sposób niezwykle ważny etap w wojnie o niepodległość Europy przeciw Anglii został rozstrzygnięty zarówno pod względem wojskowym, jak i politycznym.

Norwegia, skąd przed 900 laty wyszli zdobywcy Anglii, w ciągu historii została zdegradowana do roli najsłabszej bazy operacyjnej Anglii na kontynencie. **Obecnie rola odwróciła się znowu.** Norwegia stała się pewnym czynnikiem w akcji nowego uporządkowania Europy,

Jest to fakt o **tem dobitniejszym znaczeniu**, że ten kraj fiordów musi być uważany za **olbrzymi nordycki Gibraltar.**

Jego znaczenia nie umniejsza absolutnie niewielka cyfra ludności, wynosząca 3 miliony oraz 2 miliony Norwegów rozproszonych po całym świecie; ten mały, 5-miljonowy naród Wikinów pomimo wszelkich liberalistycznych i marksistowskich zwyczajów, stanowi prawdopodobnie najbardziej zdecydowany w swym charakterze i sile pierwotnej szczep germański. Norwegia jest kluczem do całej północy i głównym filarem frontu atlantyckiego przeciwko Anglii.

W chwili obecnej pod kierownictwem nowych Niemiec i nowych Włoch, wyknuwa się nowy porządek europejski o charakterze zmieniającym oblicze świata.

Przyszłość prowadzi do celów wyższych ponad klasne państwa narodowe

I domaga się związków politycznych, opartych na szerszej podstawie. W tej sytuacji

jest zupełnie naturalnem, że ta międzynarodowa współpraca, jaka wysuwa się na czoło nszych czasów, musi oprzeć się również na współdziałaniu narodów wspólnego pochodzenia.

Zjednoczenie narodów, związek między wolnymi narodami, które usiłują pod kierownictwem największego narodu germańskiego rozwiązać wśród twardej pracy zagadnienie rozkwitu swych społeczeństw w pokojowej współpracy i wzajemnym zrozumieniu, oraz planowo i z szeroko nakreślonymi założeniami: czyż to nie jest cel ostateczny? Czyż to nie jest ukoronowanie tych wysiłków i zadań, wymagających największej troskliwości i przewidywania, zadań, których rozwiązanie zapewni bezpieczeństwo, dobrobyt, rozkwit sił żywotnych i warunków życiowych przyszłych pokoleń?

Ruch Zjednoczenia Narodowego i odrodzenia państwowego w Norwegii walczył przez długie lata w imię tych idei. Pragniemy w dalszym ciągu wszystkimi siłami walczyć o nie tak długo, aż zostaną w pełni urzeczywistnione.

Przybycie niemieckiej misji wojskowej do Bukaresztu.

(S) **Bukareszt, 15 października.** Na dworzec w Basarab koło Bukaresztu, ozdobiony uroczysto flagami niemieckimi i rumuńskimi przybył pociąg specjalny z członkami niemieckiej misji wojskowej.

Celem powitania gości pojawili się na dworcu: zastępca premiera i komendant Żelaznej Gwardii Horia Sima, minister spraw zagranicznych Sturdza, podsekretarz stanu w ministerstwie wojny generał Pantazi, szef sztabu generalnego armii rumuńskiej generał Ioanitiu, oraz wyżsi oficerowie armii rumuńskiej.

Ponadto obecny był poseł niemiecki Fabrizius wraz z członkami poselstwa. Zjawili się również poseł włoski, przedstawiciel dyplomatyki Hiszpanii i Japonii, oraz attache wojskowi tych krajów.

Szef misji wojskowej generał Hansen przeszedł przed frontem kompanii honorowej, poczem w sali recepcyjnej dworca, szef sztabu generalnego armii rumuńskiej generał Ioanitiu, powitał w serdecznych słowach szefa niemieckiej misji wojskowej i mianem szefa rządu gen. Antonescu, przyczem podkreślił, że przysłanie niemieckiej misji wojskowej do Rumunii jest symbolem współdziałania obu krajów.

Generał Hansen w serdecznych słowach podziękował za powitanie, zgotowane jemu, oraz jego oficerom przez armię i ludność rumuńską. Rząd Rzeszy przychylił się do prośby szefa rządu rumuńskiego o przysłanie misji wojskowej, celem podzielenia się doświadczeniami z armią rumuńską. Gen. Hansen, oraz cała jego misja oddadzą się bez zastrzeżeń pracy nad tem zadaniem.

Bezpośrednio po odejściu z dworca generał Hansen w towarzystwie posła niemieckiego i niemieckich attache wojsko-

wych złożył wizytę szefowi państwa gen. Antonescu.

Attache wojskowy Mac Nadd wraz z członkami bryt. służby informac. opuścili Rumunję.

(=) **Bukareszt, 15 października.** W dniu 14 bm. opuścili Rumunję znaczna grupa Anglików, wśród których znajdowali się członkowie poselstwa angielskiego z attache wojskowym Mac Naddem na czele.

Nie obawiali się oni podać przyczyny wyjazdu, iż większa część obsady poselstwa angielskiego stanowili członkowie Intelligence Service, której działalność na terenie Rumunii uległa likwidacji. Obsada personalna poselstwa ograniczyła się zatem do osób faktycznie spełniających misję polityczną.

Osoba attache wojskowego została poważnie obciążona zeznaniami, złożonymi przez aresztowanych w ostatnich dniach tygodnia inżynierów angielskich, zatrudnionych w przemyśle naftowym. Według ich zeznań Mac Nadd miał być głową tułajskiej angielskiej służby tajnej i szefem przygotowującej się akcji sabotażowej.

Wraz z nim opuścił Rumunję jego zastępca w kierownictwie Secret Service, kapitan Pemper, który na podstawie zgłoszenia poselstwa angielskiego w Bukareszcie w ministerstwie spraw zagranicznych niepoddał za attache prasowego poselstwa. Reszta Anglików, która opuściła Rumunję, to niemal bez wyjątku tacy ludzie, którym ziemia rumuńska paliła się pod stopami. Obawiali się oni wykrycia skandalu i sądowych dochodzeń za popełnione przestępstwa.

Uroczystości w Japonii z racji trójpzymierza.

(=) **Tokio, 15 października.** W ubiegłą niedzielę odbywały się w Japonii uroczystości pod znakiem trójpzymierza i nowego ruchu narodowego, mającego na celu poparcie polityki cesarza.

We wszystkich miastach odbyły się wielkie manifestacje i demonstracje. Niezwykle znaczenie przypisuje się uroczystościom głównym, jakie odbyły się w Tokio, gdzie na sześciu wielkich placach

publicznych i w parkach przemawiali do wielotysięcznych tłumów członkowie gabinetu japońskiego, oraz urzędnicy ambasad niemieckiej i włoskiej.

Na uwagę zasługiwał udział wielu osób wojskowych, oraz organizacji narodowych. W parku Hibiya przemawiali: Matsuoka, niemiecki ambasador Ott, oraz ambasador włoski baron Indelli.

Minister Matsuoka stwierdził, że trój-

Oryginalny obrazek.

Niemiecki żołnierz w rozmowie z angielskim „Bobby” — to naprawdę oryginalny obrazek. Ale tak jest w rzeczywistości, gdyż nasza ilustracja nie jest udalym fotomontażem, ale prawdziwym zdjęciem fotograficznym, wykonanym przez pewnego żołnierza na wyspach angielskich na Kanale, obsadzonych przez wojska niemieckie. Policjanci angielscy, mimo obsadzenia wysp, pełnią dalej swą służbę na ulicach miast na wyspach Kanalu. Na zdjęciu widzimy, jak angielski policjant udziela informacji żołnierzowi niemieckiemu.

przymierze nie jest jakaś martwa litera, lecz związkiem zawartym na życie i śmierć i stanowi pakt, mający służyć dobru ludzkości, ponieważ zwraca się on przeciw dalszemu rozszerzaniu wojny, a natomiast ma na celu stworzenie nowego i sprawiedliwego porządku światowego. Wierzy on świecie w zwycięstwo Niemiec i Włoch.

Po przemówieniach Matsuoki i obydwu ambasadorów, przyjętych burzliwymi oklaskami, zebrani — podobnie, jak i winnych miejscowościach — złożyli następujące ślubowanie: „Na mocy dekretu cesarskiego, chcemy przy użyciu wszystkich sił rozszerzyć wewnątrz kraju ruch narodowy, zaś na zewnątrz wspierać trójpzymierze, oraz nowy porządek światowy”.

Kancelarz Hitler przyjął włoskiego ministra handlu Riccardi.

(§§) **Berlin, 15 października.** Włoski minister handlu zagranicznego Raffaello Riccardi wraz ze swym otoczeniem był w niedzielę w południe podejmowany przez niemieckiego ministra gospodarstwa Funka w jego domu nad Jeziorem Wannsee.

Wieczorem goście włoscy byli na uroczystym przedstawieniu w Operze.

W poniedziałek w południe kancelarz Hitler przyjął w nowej Kancelarii Rzeszy na audjencji włoskiego ministra handlu Riccardi w obecności niemieckiego ministra gospodarki Funka.

Zyczenia kanclerza Hitlera dla króla Afganistanu.

(§§) **Berlin, 15 października.** Z racji urodzin króla Afganistanu przesłał kanclerz Hitler na jego ręce depezę gratulacyjną.

Bojkot towarzyski żydów w Czechach.

Praga, 15 października. Przewodniczący wydziału czeskiego narodowego związku Nebesky wszął wszystkich członków tej organizacji, aby rozpoczęli wobec żydów bojkot towarzyski. Równocześnie zwrócił się Nebesky do rządu protektoratu, z wezwaniem wydania odpowiednich rozporządzeń, celem ochrony czeskiego aryjskiego honoru i czeskiej krwi.

Nowa placówka dyplomatyczna.

Helsinki, 15 października. Rząd fiński zdecydował się stworzyć przy rządzie tureckim w Ankarze poselstwo, które od roku 1940 rozpoczęłoby swą działalność.

Nieobliczalne rozmiary strat

Co piszą sprawozdawcy amerykański i hiszpański z Londynu?

(—) Genewa, 15 października. „Temps“ w jednym z ostatnich numerów przynosi następujący opis swojego korespondenta o stosunkach panujących obecnie w Londynie:

„Ogrom szkód nie da się poprostu obliczyć. Centrum miasta, City i wybrzeża Tamizy są bezustannie nielitościwie druzgotane. Pewien amerykański obserwator twierdzi, że tysiące domów zostało zniszczonych lub silnie uszkodzonych. Dotychczas 400 fabryk stało się niezdolnych do użytku, a 20 procent elektrowni i gazowni jest unieruchomionych. Komunikacja została przerwana w wielu okolicach City, jak np. na Oxfordstreet i Regenstreet.

Gmach agencji Reutersa przy Fleetstreet musiano częściowo ewakuować. Biura dziennika „Daily Express“ zostały zniszczone. Pałac Buckingham i most Westminsterki odniosły pewne uszkodzenia. Przedewszystkiem jednak ucierpiały budynki przemysłowe i handlowe. Na obu brzegach Tamizy znajdują się tam doki, magazyny surowców, składy i obiekty wszelkiego rodzaju, fabryki metalurgiczne i t. d. są poprostu zasiane śladami pocisków. Co dnia niszczone są olbrzymie wartości zapasy, sprowadzane z całego świata.

Korespondent, który wylizując te wszystkie obiekty potwierdza zarazem, iż lotnictwo niemieckie kieruje swoje bomby wyłącznie na obiekty mające związek z wojną, zadaje sobie następnie pytanie, jak właściwie żyje ludność tej „twierdzy“, jak nazywa on Londyn, druzgotanej nieprzerwanie od sześciu tygodni przez nieprzyjacielski ogień.

Warunki, w jakich żyją masy ludności, pisze korespondent, są niezwykle przykre. W niektórych dzielnicach gaz i elektryczność nie funkcjonują. Głazy, zalegające kompletnie niektóre ulice, pozwalają tylko na bardzo nieregularne kursowanie autobusów. Na domiar wszystkiego zbliża się zima.

W innym sprawozdaniu z Londynu „Temps“ pisze: Ataki powietrzne na stolice Imperium trwają w rzeczywistości dalej z olbrzymią siłą. Biorąc w tem udział wszystkie typy samolotów niemieckich, maszyny wywiadowcze, myśliwskie, bombowe i nurkowe. Każdy z tych samolotów sieje śmierć, zniszczenie i ogień na stolice i jej przedmieścia.

Skutki tych ataków są straszne. Pod wpływem niesłychanego ciśnienia powietrza rozpada się w gruzach budynek 7-piętrowy. Najnowszym zjawiskiem ostatnich dni jest masowy udział w atakach bombowych nurkowych. Wystarczy wymienić tylko nazwę tego typu samolotów, aby zrozumieć, w jaką fazę weszła obecnie „bitwa o Londyn“. Londyn znajduje się przed wyborem podzielenia losu Warszawy lub Paryża, tj. pomiędzy zniszczeniem lub poddaniem się.

Amerykański sprawozdawca stwierdza, że widział samoloty, które dosłownie dotykały dachów domu. Bomby, zrzucone w tych warunkach, mają działanie nie dające się wprost opisać. Wzbijają one gigantyczne chmury dymu w sercu City. Strazę ogniową już oddawna są bezsilne wobec potęgi szalejących pożarów.

Madryt, 15 października. Londyński sprawozdawca madryckiego „ABC“ pisze, że w ostatnich dniach zbombardowano 40 dzielnic Londynu. Bywały okresy, w których można było obserwować powolne równoczesne spadanie do 100 rakiet świetlnych. Całe niebo zapalało się wówczas jasnym ogniem. Bomby wszystkich kalibrów spadały jak deszcz. Cały Londyn jest zasiany odlamkami szkła, gruzami murów i odlamkami tynku. Życie i śmierć w takim mieście, jak Londyn, jest zrzędzeniem przydkiem. Jeszcze żadne miasto nie przeżyło dotychczas tego rodzaju ataków powietrznych.

„Dla mnie — pisze sprawozdawca — Londyn przedstawia się codziennie jak miasto zupełnie nowe. Rano opuszczam mój dom samochodem. Wszystko co widzę jest niespodzianka. Droga, którą przebywam jest codziennie inna, ponieważ każdego dnia zamknięte są nowe ulice i codziennie nowe kwatery utrudniają komunikację“.

Wydatki wojenne Anglii.

(—) Sztokholm, 15 października. Jak wiadomo, od dwóch tygodni na prasę brytyjską nałożono zastrzeżenia przepisów cenzuralnych, zakazujące podawania prasie, w których miejscach niemieckie ataki bombowe na Londyn wyrządziły szkody.

Obecnie niektóre dzienniki usiłują krytykować to zarządzenie. „Times“, który znalazł się w szeregu tych dzienników, oświadcza, że „obecny system wskutek swego niezdolności do podawania ostatecznej powściągliwości a otwartością pociąga za sobą wszelkie możliwe niedogodności“. Jakkolwiek pragniemy nie wątpić w prawdziwość oficjalnych komunikatów, to jednak praktyka zakazywania wymieniania nazw ulic i budynków, co do których każdy Londyńczyk może się codziennie naocznie przekonać, iż leżą one w gruzach w całości lub częściowo, nie przyczynia się do wzrostu zaufania.

Izba gmin będzie musiała w najbliższym czasie — jak donosi londyński korespondent „Svenska Dagbladet“, zatwierdzić nowe wielkie kredyty. W obecnej chwili —

pisze korespondent — brak wszelkich szczegółów co do tego projektu ustawy, ponieważ rząd pragnie zapobiec zorientowaniu się nieprzyjaciela co do rozmiarów zbrojeń brytyjskich. Obecnie mówi się tylko

o większych sumach globalnych. W chwili wybuchu wojny zażądano 500 milionów, na wiosnę dalszych 700 milionów funtów. W lipcu jednego miljarða, a obecnie przypada termin nowej pożyczki“.

Dalsze skuteczne ataki niemieckie na Anglię.

Olbrzymie pożary w Londynie widoczne były aż na wybrzeżu. Zniszczono 13 samolotów angielskich.

Berlin, 15 października. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje:

Lekkie i ciężkie formacje samolotów bojowych kontynuowały w dzień i w nocy swoje ataki odwetowe na Londyn i swe ataki na inne ważne ze względów wojennych obiekty w Anglii południowej i środkowej z wielką skutecznością. Toczącymi się falami natępowały sztafety, za dnia chronione przez formacje myśliwskie, — zwartymi grupami, tak że między poszczególnymi atakami były tylko krótkie przerwy.

W Londynie powstały przedewszystkiem na północ od Tamizy na wysokości doków Victoria i India-Docke przez trafienie bombami średniego i ciężkiego kalibru wielkie pożary, które w nocy można było zobaczyć już od ujścia Tamizy i wybrzeża brytyjskiego. Po ataku na zakłady elektrowni można było zaobserwować wielkie płomienie i silne słupy dymu.

Drugi silniejszy atak dotyczył urządzeń portowych i zakładów zbrojeniowych w Liverpoolu. Zrzucenie bomb wywołało także i tam ciężkie wybuchy i następujące po nich pożary. Podczas ataku na rozmaite ważne ze względów wojennych obiekty w Anglii środkowej i południowej zniszczono m. in. pomieszczenia w dwóch obozach wojskowych. U ujścia Tamizy zatopiono jednego z samolotów bojowych dokonano szczególnie odważnego nalotu na

silnie zabezpieczony konwój, składający się z 18 uzbrojonych okrętów handlowych. Ponieważ samolot nie miał już na pokładzie żadnych bomb, przeto zaatakował ogniem karabinów maszynowych i podpałił jeden z okrętów w tylnej części.

Aczkolwiek nieprzyjacieli wielokrotnie unikał spotkania z niemieckimi pilotami myśliwskimi, to jednak doszło do rozmaitych pełnych sukcesów dla Niemiec walk powietrznych.

Na obszarze morskim na zachód od Cadix jeden z niemieckich dalekoleśnych bombowców zniszczył uzbrojony nieprzyjacielski okręt handlowy pojemności 3 do 4000 ton przez dwa trafienia bombami.

Za dnia nieprzyjacieli nie atakował terytorium Rzeszy jak i obsadzonych obszarów. — Dwa pojedyncze samoloty wywiadowcze zostały przepędzone już u wybrzeży francuskich przez artylerię przeciwlotniczą. W nocy nieprzyjacieli naleciał na Niemcy północne i zachodnie. Bezpłannego zrzucenie bomb wyrządziły tylko nieznaczne szkody w domach, nie trafiły jednak żadnych obiektów wojskowych ani o znaczeniu dla gospodarki obronnej.

Nieprzyjacieli stracił wczoraj łącznie 13 samolotów, z czego 12 w walkach powietrznych. Jeden przez artylerię przeciwlotniczą. Jeden samolot niemiecki nie powrócił. (p.)

Atak włoskiej łodzi torpedowej na krążownik brytyjski.

Szczegóły bitwy morskiej między Sycylią i Maltą.

(—) Rzym, 15 października. W związku z bitwą morską, o której doniesiono w niedzielnym włoskim komunikacie wojennym, przynosi specjalny sprawozdawca agencji Stefani dalsze szczegóły.

Dnia 11 października w godzinach rannych odkrył patrol morski, składający się z kilkunastu łodzi torpedowych, angielską eskadrę, przepływającą Kanałem Sycylijskim. Przedowniczy statek patrolowy, mianowicie 600 tonowa łódź torpedowa, pod pełnym gazem zbliżyła się brawurowo na odległość 700 m do angielskiego krążownika, wypuszczając 3 pociski torpedowe, a równocześnie dała ognia ze wszystkich wyrzutni torpedowych.

Zarówno pociski torpedowe, jak i pociski armatnie uszkodziły poważnie statek nieprzyjacielski, który wskutek tego zaczął szybko tonąć. Mała łódź torpedowa narażona była na potężny ogień dział przeciwnika. Mimo to jednak walczyła do ostatniej chwili, a jej komendant wydawał z zimną krwią rozkazy aż do chwili, gdy załoga znalazła się w łodziach ratunkowych.

W międzyczasie zatonał nieprzyjacielski krążownik. Wkrótce potem rozbiłkowię przyjęci zostali na pokład innej włoskiej łodzi torpedowej. Walka toczyła się jeszcze dłużej czas.

Jak wynika z komunikatu wojennego. Włosi stracili dwie małe łodzie torpedowe, natomiast trzecia jednostka morska, mianowicie włoski torpedowiec wskutek ognia nieprzyjacielskiego utracił zdolność manewrowania. Został on przyćmowiany do innego statku bojowego. Ponieważ później okazało się, iż holowanie unieruchomionego statku napotyka na trudności, został on przez załogę zatopiony. Dnia 12 października rano nieprzyjacielskie jednostki morskie wycofały się w kierunku swych baz.

Atak angielskich czołgów pod Sidi Barani odparty.

Rzym, 15 października. Włoski komunikat wojskowy brzmi następująco:

Główna kwatera armii włoskiej komunikuje: W Afryce północnej, usiłowały nieprzyjacielskie czołgi dokonać ataku na południowy wschód od Sidi Barani i zostały gładko odparte przez ogień włoskiej artylerii.

Włoskie formacje powietrzne zaatakowały z widocznym skutkiem lotniska w Tuka i Ri Daba (Egipt), zwłaszcza zaś lotnisko El Daba, które zostało zaskoczono w pełnej akcji nocnego lotnictwa. Trzy okręty ostrzeliwały włoskie pozycje w rejonie Sidi Barani, nie powodując strat ani

szkód. Silny nieprzyjacielski nalot na Tobruk został przyjęty intensywną i skuteczną obroną lotniczą, która wpłynęła decydująco na celowość akcji nieprzyjaciela. Trafiony został jeden z baraków, przerwano kilka połączeń telefonicznych, jeden człowiek został zabity.

W Afryce wschodniej jedna z włoskich formacji powtórzyła bombardowanie Lodwaru i spowodowała pożar.

Urządzenia portowe w Perim nad Czerwonym Morzem zostały ponownie zbombardowane przez włoskie samoloty i trafione, przyczem powstały silne pożary.

Nieprzyjacielskie lotnictwo bombardowało Giavello, Maggi, Gpura i Toselli, powodując lekką szkodę.

Nieprzyjacielskie samoloty zaatakowały port w Portolago na Leros, przyczem zostały trafione katolickie i inne cywilne budowle, spowodowano zabicie 34 osób i zranienie 20.

Nie było godnych uwagi szkód w obiektach wojskowych. Dwa nieprzyjacielskie samoloty zostały zestrzelone. (p)

Skuteczne ataki włoskiego lotnictwa.

(—) Rzym, 15 października. W związku z bitwą morską, jaka rozegrała się na morzu Śródziemnym między włoskimi i angielskimi jednostkami morskimi, oraz z towarzyszącą jej akcją lotnictwa włoskiego, donosi specjalny korespondent agencji Stefani, że samoloty włoskie natrąfiły nie tylko na elny opór, ale musiały ponadto przedrzeć się przez silny ogień zaporowy artylerii przeciwlotniczej, aby móc zrzucać bomby z całą precyzją celności.

Zrzucano kilka ton bomb ciężkiego i najcięższego kalibru. Angielski lotniskowiec został trafiony serią bomb, skutkiem czego mostek wyleciał w powietrze, a ponadto celne pociski zniszczyły pomost do lądowania samolotów i znajdujące się pod nim magazyny zapasów i schrony dla samolotów.

Nowe gospodarstwa rolne w Apulji.

Rzym, 15 października. Minister Rolnictwa Tassinari złożył Mussoliniemu raport o poczynionej w Apulji reformie rolnej, a zwłaszcza w okolicy Tavoliera.

Apulia była doniedawna poza Sycylią krajem stojącym pod względem organizacji gospodarstwa rolnej najniżej, pomimo dobrej ziemi. Nowo poczynione reformy rolne dały następujący rezultat: stworzone 937 małych gospodarstw, a z 438.000 hektarów rozparceluje się 38.000 hektarów, do roku 1942 tak: że 3.000 drobnych rolników otrzyma przydział ziemi.

Regulacja obrotu płatniczego między Niemcami i Bułgarią.

(88) Berlin, 15 października. W Sofii prowadzone były ostatnio rokowania gospodarcze między delegacją niemiecką pod kierownictwem dyrektora ministerstwa dr. Landwehra i rządem bułgarskim, które doprowadziły do uregulowania obrotu płatniczego między Niemcami i Bułgarią. W rozrachunkach między Bułgarią i Niemcami z dniem 15 bm. płacić będzie Bułgarski Bank Narodowy za markę niemiecką po kursie 32.50 lewów przy zakupie, zaś 33 lewy za jedną markę niemiecką przy sprzedaży.

Ponadto podpisany zostanie układ płatniczy niemiecko-bułgarski, a równocześnie uregulowane będą zasady obrotu pieniężnego między Bułgarią z jednej a Holandią, Norwegią, Belgią i Generalnym Gubernatorstwem z drugiej strony.

W sprawie obustronnej wymiany towarowej w roku gospodarczym 1940/41, toczy się bieżąca rokowania komisji rządowych niemieckiej i bułgarskiej, które w dn. 14 października br. rozpoczynają pertraktacje w Berlinie.

Niemiecko-węgierskie umowy gospodarcze.

Budapeszt, 15 października. Między Rzeszą Niemiecką a Węgrami doszło ostatnio do bytności ministra rolnictwa w Niemczech do omówienia wymiany gospodarczej między obu państwami.

Umowy te mające na celu wzmocnienie hodowli bydła i produkcji paszy na Węgrzech, jak również roślin służących przemysłowi, zostaną wkrótce podczas gospodarczej konferencji w Budapeszcie ostatecznie zatwierdzone. Na Węgrzech wyrażają się o tych umowach z wielkim zadowoleniem, gdyż spodziewają się po nich wzmocnienia produkcji rolniczej.

Zmiany w dyplomacji amerykańskiej?

Rzym, 15 października. Jak dowiaduje się prasa włoska z Washingtonu, w związku z wezwaniem radców ambasady w Berlinie i Rzymie, Kirka i Reda, do Waszyngtonu, ma być Kirk przeniesiony w przyszłości do Rzymu, gdyż tamtejszy ambasador Philipps ma powrócić z powodu choroby na stałe do USA, podczas gdy sprawami ambasady w Berlinie ma kierować konsul generalny Morris.

W rządowych sferach waszyngtońskich oświadczone, że zmiany te nie mają bynajmniej charakteru politycznego.

Zagadnienie żydowskie w Jugosławii.

Belgrad, 15 października. Prasa jugosławska zajmuje się ostatnio bardzo żywo zagadnieniem żydowskim, stawia sobie jednak pytanie, kto powinien być uważany za żyda, gdyż w rozporządzeniach mówi się tylko o „żydowskich właścicielach składów“, nie precyzując bliżej tego pojęcia, natomiast w innych rozporządzeniach mówi o uczniach żydowskiego pochodzenia. Nie wiadomo więc czy chodzi tutaj o potomków mieszanych małżeństw.

W związku z karami nakładanymi na lichwiarzy żywnościowych podaje prasa, że w Skoplie w południowej Serbii aresztowano 2 żydowskich handlarzy bawełny, skazując ich następnie na 8 miesięcy aresztu i grzywnę 80.000 dynarów, to jest 9000 złotych. Poza tem skonfiskowano im nagromadzoną bawełnę w wartości 680 tysięcy złotych na rzecz biednej ludności.

Nowy podział sił w sejmie fińskim.

Helsinki, 15 października. Sejm fiński, który zebrał się ostatnio w dniu 1 października, przedstawia obecnie odmienną nieco, jak przed wojną fińsko-rosyjską obraz. Powstała bowiem nowa partia bezpartyjnych: członkowie redakcji dziennika „Vapen Sana“, którzy zostali skreśleni z partii socjal-demokratycznej, stworzyli wraz z kilkoma innymi posłami nową partię, t. zw. „dzikich“. Prasa szwedzka donosi, że postępową partią fińską nawiązała z ruchem narodowym, jak również z towarzystwem karelskim bliższe kontakty, celem stworzenia ścisłej współpracy.

Kary na spekulantów w Hiszpanii.

Madryt, 15 października. Zapowiedziane swego czasu kary dla spekulantów żywnościowych w Hiszpanii zostały ostatecznie zastosowane wobec pewnego właściciela młynów w Tarragonie, któremu udowodniono pobieranie lichwiarskich cen. Został on skazany na grzywnę 500.000 pesetów, oraz na rok przymusowej pracy w obozie, jak również na konfiskatę swego przedsiębiorstwa i odebranie patentu przemysłowego.

„Możemy zorganizować nowe powstanie w pustyni“.

Sztokholm, 15 października. Pod tym sensacyjnym tytułem zamieszcza „Nawa Chronicle“ artykuł o zagadnieniu arabskim. Autor artykułu żąda, aby sprowadzono znanego wodza szepców arabskich Abd-El-Krima, który swego czasu walczył w Hiszpanii, z wyspy francuskiej Reunion do Marokka i aby tam zorganizował powstanie przeciwko Francji. Jego uwolnienie z więzienia warte jest tyle — zdaniem autora artykułu — co jeden krążownik lub 10.000 dzielnych żołnierzy. Pismo zapomina zapewne, że powstanie arabskie byłoby bardzo nie na rękę panowaniu angielskiemu w Palestynie i w Arabii.

Cudzoziemcy we Francji.

Genewa, 15 października. Francuska rada ministrów zajmowała się ostatnio sprawami żydowskimi odnośnie do francuskich kolonii w Afryce Północnej.

W związku z tem donoszą, że rząd zamierza znieść równouprawnienie między mahometanami a mahometanami żydami, gdyż jak wykazało doświadczenie, wpływa to na niekorzyść mahometan.

Pozatem zajmowano się zagadnieniem cudzoziemców we Francji. Już swego czasu postawiono projekt stworzenia z cudzoziemców żyjących w koloniach specjalnych osad, obejmujących każdą jedną narodowość. W ub. roku, jak wynika ze statystyki ułożonej ostatnio, znajdowało się we

Francji przeszło 2 miliony cudzoziemców, wśród których 790.000 Włochów, 320.000 Hiszpanów, 310.000 Polaków, 120.000 Szwajcarów, 68.000 Niemców, 120.000 Rosjan, 30.000 Armeńczyków.

Nad morzem Śródziemnym przebywa obecnie 600.000 cudzoziemców, w północnej Francji 480.000, w Paryżu i okolicy 500.000.

Z cudzoziemców tych zajętych w handlu i przemyśle 2 procent, w rolnictwie 25—37 procent, przy robotach budowlanych 60 procent. Celem pozbycia się części cudzoziemców zawarł rząd francuski z rządem meksykańskim układ, mocą którego 130.000 uciekinierów hiszpańskich zostanie przesiedlonych do Meksyku.

Ożywiona działalność dyplomatyczna rządu w Vichy.

(—) Genewa, 15 października. Tymczasowa stolica Francji, zdrojowisko Vichy, posiada charakter miasta urzędniczego, co widoczne jest niemal na każdym kroku. Jak wszystkie siedziby rządów, tak i Vichy przepełnione jest dyplomatami zagranicznymi, którzy wraz ze swymi misjami ulokowali się w hotelach, oraz dziennikarzami którzy zbierają się wokół czołowych osobistości aparatu państwowego.

Ten niezwykle ruch w miejscowości zdrojowej przyczynił się do wzmożonego obrotu pocztowego. W związku z tem francuskie dzienniki informują, że napływ i wysyłka poczty z Vichy przekroczyła 5-krotnie ilość przesyłek w okresie najbardziej ożywionych sezonów kąpielowych. Codziennie odchodzi z Vichy około 30.000 przesyłek pocztowych, a miejscowy urząd pocztowy notuje obrót gotówkowy, wynoszący 5—6 milionów franków. Pozatem urząd telegraficzny przekazuje w ciągu 24 godzin więcej niż 10.000 wyrazów.

Samoloty pocztowe, odlatające z lotniska, znajdującego się w pobliżu miasta, codziennie zabierają 250 listów telegraficznych. Poważnie wzrosła sieć połączeń telefonicznych. Między Vichy a Paryżem wielokrotnie zwiększono ilość przewodów, a obecnie jest ich 6 razy tyle, co przed wojną.

Jeszcze przed zawieszeniem broni przebywało w Vichy wiele kuracjuszy, którzy udali się tam na odpoczynek i leczenie po ostatnich wypadkach wojennych. Pewnego pięknego dnia w czasie trwania walk we Francji przybył do Vichy francuski sztab generalny, który zarekwirował wszystkie hotele. W końcu przybyło do Vichy wiele osób, a o przepełnieniu hoteli, pensjonatów i domów prywatnych wyraził się tamtejszy burmistrz, iż nielatwą jest sprawa, aby Paryż mógł się pomieścić w Vichy.

Na śladach organizacji — szmuglującej ludzi z Francji.

(—) Genewa, 15 października. Jak donosi

W kilku wierszach.

Angielski ambasador w Hiszpanii sir Samuel Hoare bawił z końcem tygodnia w Gibraltarze. W sprawie tej komunikują z Londynu, że sir Samuel Hoare spędził krótki czas na pilnej rozmowie z gubernatorem Gibraltaru generałem-porucznikiem sir Clive Liddlem.

* * *

Według informacji z Londynu mieli się zdecydować właściciele kopalń węgla na obłożenie wszystkich zapasów węgla podwyżką 6 pensów od tony. W związku z tem w kopalniach handlowych City londyńskiej liczą się z podwyżką ceny węgla w sprzedaży detalicznej.

* * *

Zarządzeniem spisu majątku żydowskiego podporządkowało się ponad 52.000 żydów w Słowacji. Mimo upływu terminu prekluzyjnego wielu żydów nie zgłosiło się celem dokonania spisu swej własności.

* * *

Moskiewska wytwórnia samochodów „KIM”, która jak wiadomo w ostatnich dwóch latach rozszerzyła swą produkcję, obecnie rozpoczęła wykonywanie wozów małoditrazowych, przedstawiając się na ich produkcję masową „KIM — 10”.

* * *

Nowojorski korespondent dziennika „Svenska Dagbladet” donosi o mającej niebawem być wprowadzonej niemalże rewolucyjnej zmianie w produkcji płyt gramofonowych. W związku z zapowiedzią potania produkcji tego artykułu na rynku nowojorskim dała się zauważyć wybitna zmniejsza płyt gramofonowych dochodząca do 50 procent. Na tej podstawie należy oczekiwać, że w najbliższych dniach ukaże się na rynku płyta gramofonowa sporządzona z nowoczesnego materiału w znacznie niższej niż dotychczas cenie.

Straty w Londynie.

Sztokholm, 15 października. Jak dowiadują się z Londynu, przeszkodziło bombardowanie niemieckie królowi angielskiemu w zwiedzeniu placu ćwiczeń, na

„Journal”, wychodzący w Vichy, policja portowa w Marsylii przeszkodziła w ucieczce pewnego podejrzanego jachtu, na pokładzie którego znajdowało się 22 osoby bez paszportów, wśród nich wielu żydów i cudzoziemców.

Policja przypuszcza, że wpadła na trop organizacji, która dopomagała do ucieczki zagranicę cudzoziemcom, oraz Francuzom, stojącym w konflikcie z władzami francuskimi ze względów politycznych lub kryminalnych. Kilku zatrzymanych zeznało, że zamierzali udać się do Anglii. Jak donosi pismo, w związku z tą aferą mają być dokonane dalsze aresztowania.

Antyangielska demonstracja w Marsylii.

(—) Vichy, 15 października. Jak donoszą z Marsylii, przybył tam transport rannych żołnierzy francuskich. Gdy z pokładu statku szpitalnego wynoszono rannych, z tłumu dały się słyszeć wrogie okrzyki pod adresem Anglii.

Wśród przybyłych, przeważnie ciężko rannych, byli uczestnicy walk w Norwegii i we Flandrii, których w Anglii umieszczono w specjalnym obozie. Gdy tłum ujrzał wynędzniałych żołnierzy, z ust obecnych wyrwały się wzburzone okrzyki, a nie brakowało takich, którzy winę nie-szczęścia przypisywali Anglii.

Francja stara się o żywność.

Berno, 15 października. Francuski ambasador w Washingtonie Henry Hays zwrócił się ostatnio z energicznym apelem do rządu Stanów Zjednoczonych, wzywając je do udzielenia Francji nadwyżki ze zbiorów tegorocznych. Zaznaczył on, że Francja musi nie tylko żywić własną ludność ale również dwa miliony uciekinierów.

który posypały się z niemieckich samolotów pociski. Brat króla angielskiego, ks. Kentu, musiał się schronić w tym samym czasie na południowym wybrzeżu Anglii, gdzie przebywał również celem zbadania obronnych pozycji angielskich. Podczas nalotów niemieckich we wtorek, została zabita księżna Katarzyna Golitsyn, daleka krewna księżnej Kentu. Znajdowała się ona w autobusie i udawała się do pewnego urzędu cenzury, w którym pracowała.

Tajemnicza katastrofa kolejowa pod Londynem.

(—) Sztokholm, 15 października. Jak donosi Reuter, wydarzyła się w sobotę wieczorem katastrofa kolejowa w pobliżu Londynu. Zderzający z Liverpoolu do Londynu pociąg pociąg pospieszny wykołosił się na jednym z dworców podmiejskich.

Według ostatnich informacji, liczba ofiar wynosi 9 zabitych i 6 rannych. O szczegółach katastrofy Reuter informuje: „Przypuszczać należy, iż wykołnienie pociągu spowodował wózek bagażowy, który z peronu stoczył się na tor”. Tego rodzaju wyjaśnienie nasuwa myśl o tajemniczości wypadku, czy przypadkiem w czasie, kiedy wydarzył się wypadek, nie pojawili się lotnicy niemieccy nad tą okolicą i czy wykołnienie pospiesznego pociągu z Liverpoolu nie należy przypisać temu faktowi.

24 fabryki torfu czynne na Białorusi zachodniej.

(—) Moskwa, 15 października. Z Mińska donoszą, że w wybudowanych w ciągu roku kosztem 2.195.000 rubli 24-fabrykach torfu na terenie zachodniej Białorusi, wyprodukowano około 127.000 ton torfu.

Celem budowy dalszych fabryk torfu w liczbie 10-ciu, w szczególności w rejonie Mińska i Białegostoku, uchwalono na rok 1941 kwotę 3 milionów rubli.

D r. 1941 ogólna produkcja fabryk torfu na Białorusi ma osiągnąć 228.000 ton. W przyszłym roku po raz pierwszy w Związku Sowieckim zostaną na Białorusi nowe maszyny do cięcia torfowisk i przewożenia torfu przy pomocy traktorów. Produkcja torfu ma zastąpić drzewo opałowe.

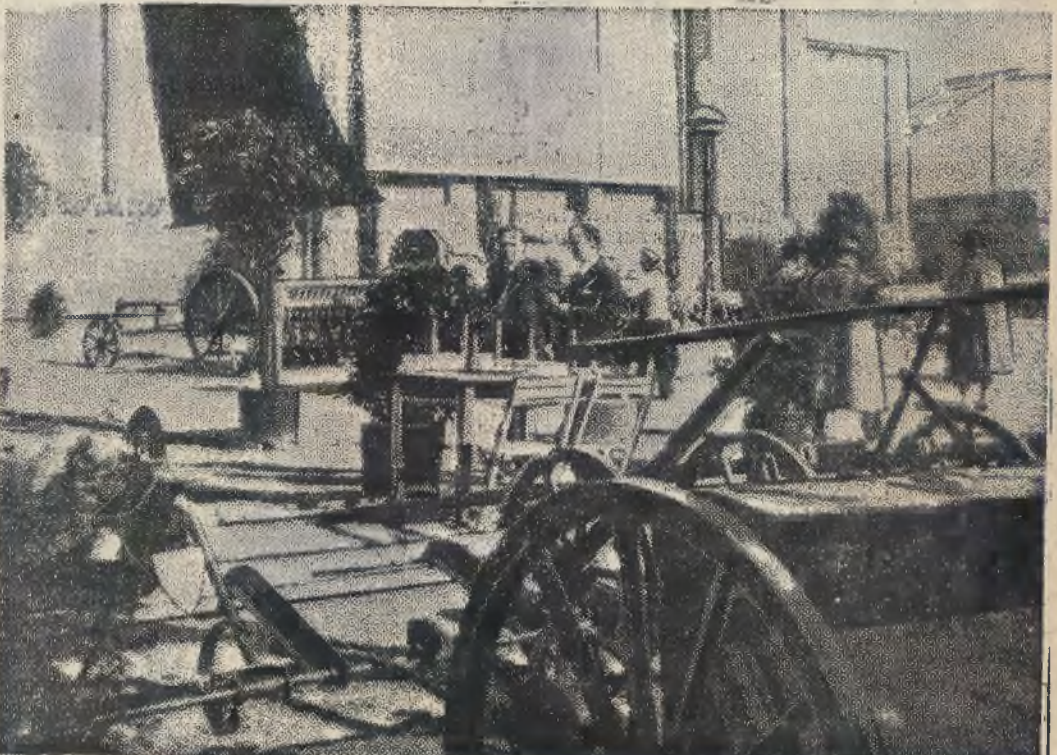
Z Targów Radomskich.

Jesiennie Targi w Radomiu cieszą się wielkim zainteresowaniem wśród ludności. Codziennie zwiedzają Targi tysiące osób. Otwarcie Targów, jak wiadomo, dokonał Generalny Gubernator minister dr. Frank. Z uwagi na wielkie zainteresowanie Targami Wydział Oświaty Ludowej i

Propagandy, który jest organizatorem wystawy postanowił przedłużyć wystawę. Zamknięcie Targów, przewidziane początkowo na 13. bm., nastąpi dopiero 17. bm. Poniżej zamieszczamy kilka ciekawych zdjęć z Targów Jesiennych w Radomiu.

Generalny Gubernator min. dr. Frank na Targach Radomskich.

Fragment działu rolniczego na Targach Radomskich.

Widok ogólny stoisk Targów Radomskich.

Bułgarski minister rolnictwa udekorowany wielkim krzyżem orderu Orla Niemieckiego.

(S) Wiedeń, 15 października. Kanclerz Hitler nadał ministrowi rolnictwa królestwa Bułgarii Bagrianoffowi wielki krzyż Orderu Orla Niemieckiego. Bułgarski minister rolnictwa Gagrianof wręczył ministrowi żywienia i rolnictwa Rzeszy, R. Walterowi Darre, udzielony mu przez cara Bułgarii, wielki krzyż Orderu Aleksandra.

Ofensywa japońska w Chinach środkowych.

Postępy akcji bojowej na froncie szerokości 300 km.

(=) Szanghaj, 15 października. Wspierała przez lotnictwo wojska japońskie, przy równoczesnym poparciu jednostek marynarki rzecznej rozpoczęły atak na frontie między Wuhu nad rzeką Jangtse i Hangczau, liczącym 300 km szerokości, na którym od czasów kampanji w r. 1937 nie miały miejsca szczególniejsze działania wojenne.

Według informacji nadeszłych z głównej kwatery wojsk japońskich w Chinach środkowych, czyni ofensywa dobre postępy. Przeciwno armii japońskiej występują dwadzieścia dywizji armii czuńskiej, która posiada doskonałe stanowiska.

Atak powietrzny Japończyków na Yuennan.

(=) Tokio, 15 października. Z Hanoi donoszą o dwukrotnym ataku lotnictwa japońskiego, które wystartowało z lotnisk na terenie francuskich Indochin, na miasto Yuennan, będące stolicą południowo-zachodniej prowincji chińskiej, noszącej tę samą nazwę.

Drugi atak miał miejsce w niedzielę, przyczem wielokrotnie bombardowano arsenał. Uszkodzeniu uległy również inne obiekty wojskowe.

KRONIKA

Nowe rozporządzenie władz Generalnego Gubernatorstwa.

(pwp) Kraków, 15 października. Ukazał się Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa Nr. 65, część II z dnia 10 października 1940 r., zawierający zarządzenie Nr. 10 kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, a dotyczące zgłoszenia stosunków kapitałowych, istniejących między osobami prawnymi, zamieszkającymi na terenie Generalnego Gubernatorstwa a zagranicą.

Ponadto Dziennik Rozporządzeń zawiera ogłoszenie Nr. 1, dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce do zarządzenia Nr. 10 kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora z dnia 15 września 1940 r.

STAN WODY NA WISLE wynosił dn. 15 bm. w Krakowie minus 288, w Zawichocie plus 115.

Ożywiony ruch na Targach w Radomiu.

17.000 zwiedzających w pierwszych dwóch dniach. — Znaczny udział wystawców Polaków.

Radom, 15 października. (pwp) Po uroczystościach otwarcia Targów Jesiennych w Radomiu, daje się nadal zaobserwować niezwykle ożywiony ruch na terenach targowych, od rana aż do wieczora przewijają się setki gości, oddziały wojskowe, szkoły i zalogi fabryk przybywają w zwartych oddziałach. Wystawcy mogą pochwalić się poważniejszymi obrotami, bowiem na Targach zawarto szereg transakcji.

O powodzeniu, jakim cieszą się Targi, świadczyć może fakt, że w pierwszych dwóch dniach po ich otwarciu sprzedano 17.000 biletów wstępu. Wśród zwiedzających wi-

dzi się nie tylko Niemców okręgu radomskiego, ale również poważne rzesze Polaków, którzy interesują się wystawionymi na Targach eksponatami. Wielu spośród nich nie widziało jeszcze tak wspaniale zorganizowanej imprezy.

Dzięki przepięknej pogodzie jesiennej, teren Targów, oświetlony promieniami słońca, czyni bardzo dodatnie wrażenie. Przy pomocy umieszczonych na Targach gigantofonów, nadaje się koncerty z płyt, których dźwięk przedostaje się daleko poza teren Targów i działa przyciągająco na tych, którzy wystawy jeszcze nie zwiedzili.

Utworzenie dzielnic niemieckiej i żydowskiej w Warszawie.

Warszawa, 15 października. (pwp) Gubernator okręgu warszawskiego dr Fischer zarządzeniem z dnia 2 października br. ustanowił w obrębie Warszawy dzielnicę żydowską, zaś zarządzeniem z dnia 9 października br. ustalił granicę dzielnicy niemieckiej w Warszawie.

W myśl zarządzenia z dnia 2 października br. wszyscy Polacy zamieszkali w powstającej dzielnicy żydowskiej, muszą tę dzielnicę opuścić najpóźniej do dnia 31 października br. przyczem nie wolno im osiedlać się w dzielnicy przeznaczonej dla Niemców. Żydzi, mieszkający w granicach miasta Warszawy muszą do 31 października br. przenieść się do dzielnicy żydowskiej.

Jeśli chodzi o Polaków zamieszkałych w dzielnicy niemieckiej, to w myśl zarządzenia z dnia 9 października br. mają oni prawo pozostania w swoich mieszkaniach; nie wolno natomiast osiedlać się w dzielnicy niemieckiej Polakom wyprowadzającym się z getta.

Wszyscy mieszkający w Warszawie Niemcy mają się zarazem przenieść w obręb dzielnicy niemieckiej, przyczem Gubernator zastrzegł sobie ustalenie terminu ostatecznego dla dokonania przesiedlenia. Wyjątki uzasadnione względami służbo-

wemi winny być skierowane do pełnomocnika szefa okręgu na miasto Warszawy.

Przydziału mieszkań w obrębie dzielnicy niemieckiej dokonuje wydział przesiedlenia przy Urzędzie Szefa Okręgu warszawskiego. Gubernator zastrzegł sobie również wydawanie zakazów przebywania i ograniczeń dla Polaków w dzielnicy niemieckiej.

Polacy zamieszkali w dzielnicy żydowskiej, którzy dobrowolnie nie wyprowadzą się w oznaczonym terminie, będą ewakuowani przymusowo. Zarządzenie wyraźnie wskazuje na to, że Polacy, którzy zamieszkują w dzielnicy niemieckiej mogą pozostać w swoich mieszkaniach, a wyprowadzić się muszą tylko Polacy z getta i ci nie mają prawa osiedlać się w dzielnicy niemieckiej.

Żydzi zamieszkali jeszcze poza obrębem dzielnicy żydowskiej muszą do dnia 31 października br. opuścić swoje dotychczasowe mieszkania i wolno im zabierać ze sobą tylko bagaż ręczny i bieliznę pościelową. Przydziału mieszkań żydom w dzielnicy żydowskiej dokonuje Starszy gminy żydowskiej. Za niewypełnienie tych zarządzeń będą nakładane wszystkie rozporządzone kary. Rozporządzenie wykonawcze wydaje pełnomocnik Szefa Okręgu dla m. Warszawy.

Spójrzmy na niebo!

(pwp) Kraków, 15 października. Przy obecnej wspaniałej pogodzie codziennie wieczorem możemy być świadkami niezwykłego zjawiska. Mniej więcej na tej samej wysokości, na której słońce znajduje się w dzień, dostrzegamy w nocy dwie największe planety układu słonecznego. Są to Jowisz i Saturn, przyczem ta pierwsza planeta przewyższa pięciokrotnie blaskiem swym największą gwiazdę stałą, dostrzegalną na nieboskłonie. Zdarza się to raz na kilkadziesiąt lat, aby planety te, w rzeczywistości oddległe od siebie o kilkadziesiąt milionów kilometrów, widziane były z ziemi w pozornej odległości na grubość trzech dłoni wyciągniętej ręki.

A więc spójrzmy na niebo w pogodny wieczór między godziną 21—22-gą w stronę południowo-wschodnią i patrzcie w kierunku 45—50 stopni w górę, dostrzeżemy na pierwszym rzut oka tę niezwykłą konstelację. Obie planety wyróżniają się z pośród wszystkich gwiazd stałych tem, że światło ich jako promienie słoneczne odbite tylko od powierzchni, błyszczy spokojnie. Natomiast gwiazdy świecą własnym światłem bezustannie migotają. Załączony schemat wskazuje geograficznie obecną pozycję ziem w stosunku do słońca, Jowisza i Saturna i odległości dzielące te planety. Jowisz posiada średnicę 11 razy, a Saturn 9-krotnie większą od ziemi, ale ze względu na olbrzymią odległość od słońca, świeci bez porównania słabiej od swego niebieskiego rywala.

Ważna sekunda.

(Jo) Kraków, 10 października. Bardzo częste wypadki na ulicy, całe serje potrąceń przez samochody, rowery, tramwaje, jakie notujemy z dnia na dzień, nie robią wrażenia na ludziach, którzy z manjackim wzrostem uporem nie chcą się zastosować do przepisów ruchu w mieście. Kiedy się obserwuje życie ulicy, wzmógłony ruch samochodowy — można zauważyć lekkomyślność dzieci i co dziwniejsze — starszych, którzy za uzyskanie sekundy w dopędzeniu tramwaju, przesłizgnięciu się o bok samochodu — placą kalectwem na całe życie, albo nawet życiem. Policjant może sobie wymachiwać rękoma przez cały dzień, ale też pani bardzo się spieszy, tramwaj już jest w biegu, samochód krzyżuje drogę, z boku nadjeżdża rower, z przeciwnej strony motocykl... a potem smutna notatka w kronice: **złamanie obu nóg, wstrząs mózgu, szpital itd.**

Czy ta sekunda była aż tak ważna, aby warto za nią płacić tak dużą cenę?

Starszym trudno tłumaczyć rzeczy, które się same przez się rozumieją, ale kto wytłumaczy dzieciom, jeśli starsi nie stosują się do wskazówek?

Dzieci najczęściej bez opieki i dozoru naśladują rodziców, uważając za punkt „honoru” wskoczyć, czy wyskoczyć z tramwaju w biegu, przebiec jeźdźnię, aby policjant nie widział, **urządzać rowerem wyścigi z samochodem.** Skutki takich nienotowanych nigdzie „honorów” nie dają na siebie czekać, a niestety, chirurgia prawdopodobnie nigdy nie dojdzie do kunsztu wyprawiania zdrowych nóg na miejsce uciętych przez nieublagane koła maszyn. To też statystyka wypadków jest zastraszająca, a tak niewiele potrzeba, aby zmniejszyć jej rozmiary. Uważać na wskazówki policjanta na skrzyżowaniach ulic, nie wskakiwać ani wyskakiwać z tramwaju podczas biegu, chodzić i jeździć prawą stroną chodnika czy jeździ — trochę rozważy i zdyscyplinowany.

(Jo) ADRESY APTEK dyżurujących dzisiaj nocy w Krakowie. Retoryka 1, tel. 130-72; Krakowska 19 tel. 101-21; Długa 68, tel. 173-36; Adolf Hitler Platz 42, tel. 114-27; Florjańska 15, tel. 100-31; Karmelicka 9, tel. 123-83; Dietla 76, tel. 165-30; Zwierzyniecka 7, tel. 124-27; Rakowicka 12, tel. 114-08; Plac Zgody 18, tel. 165-54.

(Jo) WYPADŁ Z TRAMWAJU. W godzinach popołudniowych, na rogu ul. Lubieź i Rakowickiej, wypadł z tramwaju Trojanowski Józef, lat 71, budowniczy, zamieszkały przy ul. Lwowskiej 16, doznając ran ciętych głowy, ogólnych kontuzji. Zawezwany lekarz Pogotowia po udzieleniu mu pierwszej pomocy, polecił go przewieźć do szpitala.

(Jo) PRZEJECHANY PRZEZ SAMOCHÓD. W poniedziałek na ul. Kalwaryjskiej został przejechany przez samochód Julian Straż, lat 52, doznając złamania obu nóg, oraz wstrząsu mózgu. Lekarz Pogotowia Rat. po udzieleniu mu pierwszej pomocy polecił go przewieźć do szpitala na oddział chirurgiczny.

(Zet) SAD SPECJALNY W KIELCACH skazał Ieka Zalemana ze Szczekocin (pow. Włoszczowa) na rok więzienia za fałszywe oskarżenie, zaś Jankla Wygnańskiego z Jędrzejowa na 500 zł grzywny, względnie 50 dni więzienia za paskarstwo.

Prosimy o wyraźne i czytelne wypisywanie treści ogłoszeń.

Pomyłki wynikłe z powodu niewyraźnego i nieczytelnego pisma nie będą uwzględniane.

BOLESŁAW RYBAK.

Powódź

14)

Trzeźwy apel Putyry poskutkował, zwłaszcza, że poparł go Gwóźdź i inni starsi robotnicy. Cały tłum porwał się do łopat i taczek. Góra ziemi rosła, jak na oczach. Znalazł się jakiś fachowiec, który przypomniał, że są jeszcze worki z cementem, którymi można umocnić tę zapórę. Wrzucono je także na wał, obito deskami i podparto kamieniami. Zrobiło się nawet trochę weselej. Ludzie mieli coś do roboty i nie myśleli o nadchodzącej śmierci.

Marjetta porwała dłoń Putyry i pościeliła go za sobą. Biegli do kancelarii. Drzwi były otwarte, więc szybko dostali się do wnętrza wytwornego gabinetu dyrektorskiego. Musimy zatelefonować do miasta, tłumaczyła mu po drodze, Putyra przyznał jej rację. Szkoda, że o tem wcześniej nie pomyślał. Może połączenie telefoniczne jeszcze nie zostało przerwane.

Marjetta gorączkowo zerwała słuchawkę z widełek. Dzwoniła jak najęta. Po długiej chwili zgłosila się pobliska poczta.

— Hajo, hajo, proszę mi dać starostwo powiatowe. Natychmiast. Tutaj giną ludzie! — krzyczała w mikrofon.

Cisza zaległa na chwilę. Putyra wyglądał nerwowo przez okno. Słupy telefoniczne wznosiły się jeszcze wśród morza wód, ale zanim Marjetta zdołała

wymówić jeszcze kilka słów do jakiegoś urzędnika czy woźnego w starostwie, jeden z słupów zachwiał się i runął pod naporem wody. Marjetta zrezygnowana położyła słuchawkę na widełki.

— Teraz już koniec — szepnęła.

Powoli zeszli obydwoje na dół. Nie mieli sobie już nic do powiedzenia. Ale Putyra nie opuścił rąk. Rzucił się znowu do ludzi. Zwołał ich wszystkich do hali fabrycznej, wyskoczył na jakąś skrzynkę i mówił:

— Ludzie, musimy sobie jakoś dać sami rady. Wszyscy nas opuścili, ale my nie możemy się dać tej wstrętnej wody. Niech wszyscy znieś tutaj zapasy, kilka kobiet zajmij się gotowaniem dla wszystkich. Musimy oszczędzać jedzenia, aby nas nie wygłodziła rzeka. Przetrwamy, to długo trwać nie może, z miasta przywiozła nam jedzenie. Chłopy będą musieli pilnować fabryki. Trzeba jeszcze umocnić skraj podwórza, gdzie woda może najprędzej się dostać. Niech każdy pamięta o tem, że jak weźmiemy się w kupa, to nie zginiemy.

Dobrze mówi, dobrze rozległy się szepty.

— A więc, jazda do roboty! Baby znoszą prowiant, chłopcy umacniają zagrożone miejsca. Nikt nie może próżnować. Kto co ma cenniejszego, niech przyniesie tutaj, do budynku dyrekcji. Dom jest trochę wyższy, to w ostateczności tutaj przechowamy wszystko.

I zaczął się ruch na dziedzińcu. W strugach deszczu biegali objuczone postacie, znosząc nędzny dobytek do budynku dyrekcji. Inne baby znowu zebrały

się przy kuchni jednego z majstrów i zaczęły obliczać zapasy. Nie było tego zbyt wiele. Ktożby tam myślał w normalnych czasach o robieniu zapasów i zresztą za co, skoro pensja wystarczała zaledwie na związanie końca z końcem?

Na obiad ludzie dostali zupę ziemniaczaną i po kilka ziemniaków. Na deser kromka chleba. Po południu przestało na chwilę padać. Fachowcy znowu zabrali się do mierzenia wody. I wtedy zobaczono pierwszą ofiarę powodzi. Brudna woda wyrzuciła na brzeg zwłoki jakiejś staruszki. Żółta skóra błyszczała w odblasku wody, skostniałe zimne oczy patrzyły się z niema skargą w szare niebo. Ręce były złożone, jak do pacierza, a na ustach legła przynębiająca cisza śmierci. Zmilkły rozmowy, odkryły się głowy. Jakieś litościwe ręce pochwytyły ciało staruszki i poniosły je do ogrodu. Tam było najbezpieczniej. Kilku młodszym wykopało grób wśród grządk tulipanów, ktoś odmówił pacierz, wszyscy przeżegnali się i za chwilę ciało staruszki zasypane zostało mokrą, oślizgłą gliną.

Zadumaną i smętną poszli ludzie do baraków. Nie było już nic do roboty. Trzeba było zacisnąć pasa i czekać na kolację. Nagle usłyszano warkot samolotu. Wszystkie głowy podniosły się ku niebu. Nadlatywał od strony miasta. Wszyscy poweselili. Oto zapowiadana żywność, nareszcie najedzą się do syta. Kilku doświadczonych zaczęło już wyjaśniać, jak trzeba uważać, aby worek z żywnością nie spadł do wody, niejeden już przygotowywał się, aby skoczyć

w wodę, gdyby nie było zbyt daleko do miejsca wylądowania worka.

Samolot krążył chwilę nad podwórzem, odleciał i znowu zbliżył się, schodząc bardzo nisko. Ludzie dojrzelili twarz pilota, który kiwał do nich ręką i coś wołał. Oczywiście nikt nie nie słyszał. Warkot silnika tłumił wszystko. Ale potem ręka pilota ukazała się za burzą i jakaś mała paczka zawirowała w powietrzu. Wyciągnęły się nieco miny, gdyż taka mała paczka nie wróżyła nic specjalnego, ale ktoś tam zrobił uwagę, że widocznie pilot zrzuca instrukcję, jak należy złapać przesyłkę.

Putyra stał niedaleko miejsca, gdzie paczka z trzaskiem spadała, rozpryskując dookoła błoto. Putyra schylił się i podniósł paczkę. Była dziwnie lekka. Rozpłatywał szybko sznurki, aż wreszcie wyjął małe tekturowe pudełko. Gdy udało mu się je otworzyć — dookoła niego utworzył się już zwarty tłum ciekawych. Zagladali mu przez ramie. Skinieniem ręki uciszył tłum. Czytał:

„Trzymajcie się dzielni robotnicy! Zawiadamiamy was, że dyrekcja przybyła zdrowo do miasta i tutaj organizuje dla was pomoc. Pilnujcie fabryki i uważajcie, aby woda nie zniszczyła maszyn. Urząd dróg wodnych zawiadomił nas, że woda od jutra zacznie opadać. Trzymajcie się więc dzielnie i nie kłopotajcie się. Zrobimy, co tylko będziemy mogli.”

Cisza zaległa na podwórzu. Ktoś tam w kącie zaklął brzydko, ktoś splunął z obrzydzeniem, któraś z bab próbowała pomotać, a ktoś roześmiał się jakimś dziwnym, nienaturalnym śmiechem. Po chwili zrobiło się już pusto.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Z DNIA.

Jesienne kaprysy.

Kraków, 15 października.

Mamy jesień w całej pełni. Dzień wstaje w oparach mgły, które opadają dopiero około południa, a wtedy ukazuje się blade słońce, coraz słabiej ogrzewające skłonionych do ciepła ludzi. Ulice i place, nie mówiąc już o parkach i plantach, zasypane są opadłymi liśćmi, które wiatr rzuca w twarz przechodniom. Smutno i coraz ciżej jest na polach i w lasach.

Jesień przypomina starzejącą się kobietę. Usiłuje za wszelką cenę podkreślić swoją ginącą urodę. Czerwieni się liście, blyszczą resztkami jesiennych kwiatów, osnuwa nitkami babiego lata, niczem czarem uśmiechu, ale to wszystko jest już wysiłkiem ostatecznym. Bo wystarczy wyjść rano na ulicę, aby przekonać się, że dni piękności już minęły. Wymięta i zmoczona wygląda ku nam twarz jesieni niczem twarz kobiety, która zapomniła się umalować. Zapomniała — a może już wprost nie ma siły na to.

Jakżeż szybko lecą dni... Dopiero obliczaliśmy najdłuższe dni, a już szybkim krokiem zbliżamy się do dni najkrótszych. Coraz później robi się jasno, coraz wcześniej zapada zmrok. Wierzyć się nam nie chce, że przetrwaliśmy już rok, cały rok wojny. A przecież opowiadano, że nowe wojny nie wytrzymamy z uwagi na nasze sterane nerwy i zdrowie. Okazało się jednak, że człowiek jest bardzo wytrzymały i zniesie może bardzo dużo. Niemniej jednak z troską spoglądamy ku zimie. Troska ta jest tem większa tam, gdzie są w domu dzieci. One nie zdają sobie sprawy z tego, co to jest wojna, ale muszą mieć i mleko i ciepłą odzież. Muszą!

I dlatego tem więcej cieszymy się, gdy jesień darzy nas ostatnimi blaskami swej urody, wybaczymy jej chłodne poranki i zimne wieczory, jeśli tylko południe zabarwi twarzyczki naszych dzieci uśmiechem radości.

CIEKAWOSTKI.

Szczyt uprzejmości.

Wiadomo, że Francuzi są bardzo uprzejmi. Ta przysłowiowa francuska uprzejmość znalazła swój wyraz w ciekawej, choć wcale niepobudzającej do śmiechu sytuacji.

Podczas jednej wielkiej egzekucji w Paryżu, w czasach wielkiej rewolucji, miał pełnić obowiązki kata młody człowiek, który nie miał jeszcze dostatecznej wprawy, a że był on z krwi i kości Francuzem, uważał za swój obowiązek usprawiedliwić

się przed skazanym, co skutkowało w następujących słowach:

— Niech mi pan wybaczy, że tak powoli idzie, ale ja urzęduję tu po raz pierwszy. Skazany nie pozostał dłużnym i ze swej strony odpowiedział:

— Niech mi pan wybaczy, że tak turbuje pana, ale widzi pan, mnie też po raz pierwszy mają odciąć głowę.

* * *

Pewien student uniwersytetu, który więcej bawił się aniżeli uczył, raz po raz depešował do ojca i prosił o taką czy inną sumę. Ojezulek długo wierzył, że pieniądze szły na „konieczne potrzeby”. Pewnego jednak razu stracił już cierpliwość i na depešę syna nie odpowiedział, i nie nie posłał mu. Zaintrygowany synalek zadepesował wówczas po raz drugi:

— Ojcie, gdzie te sto złotych, o które prosiłem?

Pa złota karsaczy

„Synowi mojemu miłemu Tobiaszkowi. Nie maiancz żadnego sposobu za swego zycia na przywiezienie drugiej części skarbu z ziemi Pogo, przeto rozkazuję Tobie y thak koniecznie mieć chęć, abyś thozłotho y inne dobro przywiózł y na stanowisz naszemu przystojnemu zycie obroczył.

Dan w Ogródnym dniu dwudziestego siódmego miesiąca Sierpnia roku Pańskie, go MDCLXXXII.

Jan Bonar, burgrabia y żupnik.

Drugi był widocznie planem wyspy Pogo, miejsce ukrycia skarbu.

Brzozowski zamyślił się. Czyżby natrafił na ślad skarbu Bonara, ukrytego przed 1682 rokiem?

Niecierpliwe, gwałtowne pukanie do drzwi wyrwało go z zadumy. Szybko ukrył pergamin, zakrył skrytkę biurka i pośpieszył otworzyć drzwi. Stała za nim Józefowa z dziewczyną z pralni.

— Co pan zasłabł czy co, że nie słyszał pan, jak ta oto panna pukała do sklepu?

Chce, żeby pan zapłacił za pranie kołnierzyków.

— Ile się należy?

— W bieżącym numerze „Ilustrowanego Kuriera Polskiego” rozpoczęto drukować fascynującą powieść, której treść odchyła

kulisy życia awanturników morskich.

Tygodnik „Ilustrowany Kurier Polski” jest wszędzie do nabycia.

Cena pojedynczego egzemplarza wynosi tylko 30 gr.

Kto raz kupi „Ilustrowany Kurier Polski”, będzie jego stałym czytelnikiem.

Pewnego znanego zbrodniarza zasądzone w Ameryce na karę śmierci. W tym samym dniu kiedy wyrok został odczytany skazanemu, ten ostatni ciężko zachorował na zapalenie płuc. Leczenie trwało dosyć długo, a kiedy skazany zupełnie wyzdrowiał, wówczas lekarz więzienny wystosował do naczelnika sądu raport, następującej treści: Leczenie skazanego N. zostało ukończone z takim rezultatem, że można na nim wykonać karę śmierci, bez szkody dla jego zdrowia.

Z Warszawy i okolicy.

Śmiertelny finał przyjęcia imieninowego.

Jak już donosiliśmy, Edward Wilner, księgowy, z okazji swoich imienin zaprosił kilka osób. Po całonocnym przyjęciu,

— Po osiemnaście groszy od jednego! — Znowu drożej! Zapłać, jak zwykle.

Wyciągnął portmonetkę i miedziakami wyliczył należność. Dziewczyna wzięła pieniądze, lecz nie wychodziła, jakby czekając na coś jeszcze.

Stary zaczął chodzić po sklepie i przygotowywać go do otwarcia.

Pracze zdziwiło się widocznie stać bezczynnie, bo rzuciła ostro:

— A za drogę!

— Za drogę? Należy ci się, ale ci dzisiaj nie dam, bo nie mam.

Dziewczyna obróciła się na pięcie i wyszła.

— Nie masz, stary przyku, za drogę, a na pieniądze spis. Poczekaj, znajdą się tacy, którzy ci je przeliczą. Poczekaj... — mruczała sama do siebie, bo po zauważeniu skrytki była przekonana, że Brzozowski przechowywał w niej pieniądze i że musi ich mieć sporo. Dlatego też zamiast do pralni, pobięła do mieszkanka swego narzeczonego.

Naręczony jej był wspaniałym okazem małpóluda, jakiego dość często można spotkać w ciemnym zaułku wielkiego miasta. Czaszka wydłużona do tyłu, czoło cofnięte, szczeka dolna wysunięta nadmierne do przodu i rece, rece długie niemal za kolana. A wszystko to porośnięte jasno

rankiem Wilner i trzech uczestnicy zabawy zachorowali z objawami zatrucia. Są to: Feliks Grabowski, dr Zygmunt Hidziński, urzędnicy zakładów przemysłowo-farmaceutycznych, oraz Stanisław Żywno, urzędnik firmy „Achmidor”.

Wszystkich zatrutych przewieziono do szpitala św. Ducha, gdzie Grabowski, Wilner i Żywno zmarli. Stan dra Bidzińskiego jest bardzo groźny. Resztki trującej wódki przesłano do analizy, celem wykrycia substancji trujących.

Likwidacja 30 przedsiębiorstw gler w Warszawie.

Policja przeprowadziła w centrum miasta obławę, w czasie której zlikwidowano 30 przedsiębiorstw uprawiających różnego rodzaju gry szczęścia.

czerwonym włosom twardym, szpeciniastym.

Leżał w łóżku. Ujrawszy swą narzeczoną uniósł się lekko na łokciu i odezwał się:

— No cóż dziobku? Przykrzy ci się beze mnie!

Dziewczyna siadła na brzeжку łóżka i cicho wyszeptwała:

— Mam nowinę!

Spojrzała znacząco na drugiego współlokatora, który spał jeszcze, albo udawał, że śpi. Naręczony zrozumiał wymowę jej oczu, gdyż zlał z łóżka i począł się ubierać.

— Wyjdziemy! — mruknął.

W chwilę później Rudowłosy, bo taki przydomek nadano mu w świecie podziemnym, był już ubrany. Wziąwszy dziewczynę pod rękę, wyszedł z nią na ulicę.

— Jaką masz nowinę?

— Jest fajna robota! Dużo forsy!

— Gdzie? — zaciękawil się.

— Właśnie, gdzie! Powiem ci, gdy mi przyrzekniesz pół na pół!

— Pół na pół? Coś ty! Od narzeczonego pół na pół?

— No to co trzeci grosz!

Zamyślił się. Co trzeci grosz można jej obiecać. Nie znaczy to przecież, że trzeba dać. Nie będzie jej przy tem.

— Dobrze, co trzeci grosz! Ale mów, gdzie!

Oto wyjątek sensacyjnej powieści.

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE

KM. 58/40. OBWIESZCZENIE. — Komornik Sądu Grodzkiego w Nisku Marian Polak, mający kancelarię w Nisku w Sądzie, na podstawie art. 602 kpc. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 28 października 1940 o godz. 9 w Nisku w Jankach, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Wiktora Malmoma, składających się: bliźniak do kielbas nuki Bizon zepsuty, szprycer do kielbas, 2 stalugi z drzewa, kłoc do rąbania mięsa, oszacowanych na łączną sumę 1040 zł. Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w mieście i czasie wyżej oznaczonym dnia 11. X. 1940. Komornik podpisano. 3430k

Cukiernia „Europejska”

Kraków, A. Hitlerplatz 35

poleca:

3C99k

znane z dobroci wyroby cukiernicze

Fabryka Maszyn Młynskich

Bracia A. Dagnan

Tarnów, ul. Lwowska 65/109, Tel. 117

FORS

SZORUJE, CZYSZCI wszystko!

„UNIVERSAL”

MATERIAŁY BUDOWLANE

KRAKÓW
Starowińska 28
129-37

WARSZAWA
Żurawia 24a
815-22

Różne

MARZYŃSKA

dentystka — Poznań. — Zęby sztuczne, plombi, korony, mostki — prawie bezbolesne zabiegi — przyjmuję Kraków, Prądnik Czerwony, Piłsudskiego 6, Pocz. cieszka. 37802

WTOREK

1. października zostawiam Podgórze Rynek. — Zgody lub tramwaj trójka teczka. Proszę — o zwrot za wynagrodzeniem papierów a resztę wziąć sobie. — Kraków, Asnyka 5 m. 5. 37807

GIMNASTYKA

plastyka — zgłoszenia u baletmistra. Powiśle 12. m. 8. 37235

UNIEWAŻNIAM kartki żywnościowe — Nr. 4321/2a/4321/4/1. 37310

Z KART

pisma, reki, przepowiada najtrafniej chiromantka grafologini. Wielopolska 26/8, od czwartej do siódmej. 37241

JASNOWIDZ PSYCHOGRAFOLOG

Womouth wyraża wszelkie sprawy, także zaginionych. Prawdziwe przepowiednie przyszłości. Pisząc podać datę urodzenia. Przyjęcia Kraków, Straszewskiego 41 m. 12. 37430

AUTAMI

przewożę rzeczy, towary, osoby. Plac św. Ducha. Bufet. 86990

ZGUBIONY dowód osobisty unieważniam. — Stanisław Gączyński. — Tarnów, Kościuszki 81. 3429k

RANY

leczy KAMPHENOL MATULI do nabycia we wszystkich aptekach. 8436k

UNIEWAŻNIAM

skradziony dowód osobisty wystawiony we Lwowie Wacław Siłkowi. 37851

POSZUKUJE

ojciec syna ewangelika Henryka Kubika. Ktoby wiedział o jego pobycie donieść tak skądś rodzicom za zwrotem kosztów: — Michał Kubik, Suchobaków, p. Baranów Sandomierski. 3879k

JASNOWIDZ WISZNAPURI znany w kraju — zagranicą, wyraża wszelkie tajemnice przyszłości. — Długa 5 m. 6. 36298

SZATKOWNICE

ostrzy z ustawianiem użyc Szlifiernia, Mysz-kowski, Dietlow-ska 46. 37222

BIOSKOP KASOWE „PARAGON”

na składzie. — Sklep papierniczy Szewska 3. 37407

NIEMIECKIE POKANIA

Tłumaczenia pism Porady prawne. Interwencje. Sprawy podatkowe. — Biuro Mikulski, adw. Motak, Baranowska 10, telef. 159-35. 32727

„TECZA”

CHEMICZNA PRALNIA I FARBARNIA

Czysta — farbuję: ubrania, suknie, uniformy itd. Wszystkie FARBIE przyjmują — ponadto wszelką bielność do prania

Dr KWASNIEWSKI spec. chorób kobiecych (ze Lwowa) ord. Piłsudskiego 9. 36336

Dr MARJAN DROZD

choroby kobiece i położnictwo. — Ordynuje 10—12 i 15—17 ul. Starowińska 22. 36931

PANOWIE! ZAPALNICZKI AUTOMATYCZNE

naprawia facho-wo. Brzytwy ostrze do najwrażliwszej skóry — Szlifiernia Mysz-kowski, Dietlow-ska 46. 37238

PODANIA

prośby, tłumaczenia na niemieckie — wykonuje Terlecka — Terlecka, Florjańska 55. Firma chrześcijańska. 37228

POSZUKUJE współpracy — w handlu, potrzebna gotówka wniosa. Goniec Krakowski. Kraków, „Nr. 37415”.

NIEMIECKIE

pisma, tłumaczenia. Maszynopisy. Długaj-czkiego 7. 36714

AUTO

ciężarowe wynajmuje na tury. — Szeroka 18. 36773

PRECELKI

Gurgula w torebkach pergaminowych, najlepsza przekąska do piwa, wódki, herbaty. 3403k

POSZUKUJE

dzierżawy kiosku spożywczo — tybunowego. Wiadomość: Kollataja 6 m. 20. 37373

RESTAURACJA

Bar, ul. Bożego Ciała 10, wydaje obiady z 4-ech dań po zł. 2.50. Wszelkie trunki po cenach niskich, a bufet obficie zaopatrzony. 37421

ZLECENIA DO BERLINA

przyjmuje prawnik. Zgłoszenia: Goniec Krakowski 3433k.

ARTYSTYCZNA TKALNIA

osyół chemicznie farbują, przera-bia wszelką garderobę. Kraków. Grodzka 6, — tel. 180-68. 80781

Co grają w kinach?

W kinie „WANDA”

dotychczas niegrana przepiękna komedia

„ZDRĄDZIŁA CZY NIE?”

tylko do 17 października 1940

SZCZURY

gina radykalnie po użyciu PASTY PHOSPHORATA do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. 8484k

INSTALACJE

światła elektrycznego, dzwonek, zakłada — równocześnie naprawa Armata. — Kraków, Stolarska 6. sk. Józef Wegryn. 37835

RURY KAMIONKOWE

wielki wybór 3414k L. STOFF Kraków, Starowińska 28. Tel. 107-96.

Wszędzie do nabycia!

ILUSTROWANY KURIER POLSKI

Najnowsze wydarzenia polityczne w obiektywie — Hitler i Mussolini na Brennerze — Londyn w ogniu — Wybryki natury w ilustracji — I. K. P. zaczyna powieść??? — fascynująca — Kąś dla pań — Humor — Łamigłówki **30 gr.**

